

Bruksela, 17 listopada 2023 r.
(OR. en)

15637/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0403(NLE)

POLCOM 278
FDI 32

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	17 listopada 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 708 final
Dotyczy:	Wniosek - DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu CETA utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji w przedmiocie wykładni art. 8.10, załącznika 8-A, art. 8.9 ust. 1 i art. 8.39 ust. 3 CETA, zgodnie z art. 26.1 ust. 5 lit. e) CETA

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 708 final.

Zał.: COM(2023) 708 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 17.11.2023 r.
COM(2023) 708 final

2023/0403 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu CETA utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji w przedmiocie wykładni art. 8.10, załącznika 8-A, art. 8.9 ust. 1 i art. 8.39 ust. 3 CETA, zgodnie z art. 26.1 ust. 5 lit. e) CETA

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA, umowa) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w związku z planowanym przyjęciem decyzji w przedmiocie wykładni art. 8.10, załącznika 8-A, 8.9 ust. 1 oraz 8.39 ust. 3 CETA zgodnie z art. 26.1 ust. 5 lit. e) CETA.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony

Umowa CETA ma na celu liberalizację i ułatwienie handlu i inwestycji, a także promowanie bliższych stosunków gospodarczych między Unią Europejską a Kanadą (stronami). Umowę podpisano 30 października 2016 r. i jest ona stosowana tymczasowo od 21 września 2017 r.

2.2. Wspólny Komitet CETA

Wspólny Komitet CETA ustanowiono na mocy art. 26.1 umowy. Odpowiada on za wszystkie kwestie dotyczące wymiany handlowej i inwestycji dokonywanych między stronami oraz za wykonanie i stosowanie umowy. Strona może zwrócić się do Wspólnego Komitetu CETA o rozpatrzenie każdej kwestii dotyczącej wykonania i wykładni umowy lub każdej innej kwestii dotyczącej wymiany handlowej i inwestycji dokonywanych między stronami.

Zgodnie z art. 26.1 ust. 5 lit. e) umowy Wspólny Komitet CETA może przyjmować interpretacje postanowień umowy, które są wiążące dla trybunałów ustanowionych na mocy sekcji F rozdziału ósmego (Rozstrzyganie sporów inwestycyjnych między inwestorami a państwami) i rozdziału dwudziestego dziewiątego (Rozstrzyganie sporów).

Zgodnie z regułą 10 ust. 2 regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu CETA i komitetów specjalnych¹ w okresie między posiedzeniami Wspólny Komitet CETA może przyjmować decyzje lub zalecenia w drodze procedury pisemnej za obopólną zgodą stron umowy. W tym celu, zgodnie z regułą 7, współprzewodniczący przesyłają tekst wniosku na piśmie członkom Wspólnego Komitetu CETA, wyznaczając termin na przesłanie wszelkich zastrzeżeń lub poprawek. Zgodnie z regułą 7, o przyjętych wnioskach informuje się po upływie tego terminu, a informacje o nich zapisuje się w protokole kolejnego posiedzenia.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu CETA

Wspólny Komitet CETA ma przyjąć decyzję w przedmiocie wykładni art. 8.10, załącznika 8-A, art. 8.9 ust. 1 i art. 8.39 ust. 3 CETA („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest zapewnienie dodatkowych wyjaśnień, w szczególności w odniesieniu do standardów „sprawiedliwego i równego traktowania” i „wywłaszczenia pośredniego”, a także w odniesieniu do art. 8.9 ust. 1 i art. 8.39 ust. 3 CETA.

¹ Regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu CETA, załącznik do decyzji Wspólnego Komitetu CETA nr 001/2018 z dnia 26 września 2018 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu CETA i komitetów specjalnych (Dz.U. L 190 z 27.7.2018, s. 19), dostępny pod adresem: eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2018:190:FULL.

Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie z art. 26.3 ust. 2 umowy.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Planowany akt odnosi się do przepisów dotyczących sprawiedliwego i równego traktowania oraz pośredniego wyłączenia, określonych w CETA oraz w sekcji 6 wspólnego instrumentu interpretacyjnego dotyczącego CETA. Planowany akt ma na celu doprecyzowanie, w jaki sposób należy rozumieć te standardy w obecnej sytuacji, a w szczególności w kontekście kryzysu klimatycznego. Planowany akt dotyczy również art. 8.9 ust. 1 i art. 8.39 ust. 3 CETA. W planowanym akcie znajdzie się doprecyzowanie postanowień zgodnie z zamiarem stron umowy, bez wprowadzania zmian do CETA.

Proponowane stanowisko jest zgodne z innymi obszarami polityki, zasadami lub inicjatywami Unii.

Należy w związku z tym określić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu CETA w odniesieniu do planowanego aktu, aby zapewnić skuteczne wdrożenie umowy CETA.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”².

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet CETA jest podmiotem utworzonym w drodze umowy, tj. CETA.

Akt, który Wspólny Komitet CETA ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący dla stron na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 26.3 ust. 2 umowy oraz dla trybunałów ustanowionych na mocy sekcji F rozdziału ósmego (Rozstrzyganie sporów inwestycyjnych między inwestorami a państwami) i rozdziału dwudziestego dziewiątego (Rozstrzyganie sporów) na podstawie art. 26.1 ust. 5 lit. e) umowy.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 218 ust. 9 TFUE.

² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnosi się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu CETA będzie stanowił wyjaśnienie niektórych postanowień umowy, powinien zostać przyjęty we wszystkich autentycznych wersjach językowych umowy³, a po przyjęciu opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

³ Zgodnie z art. 30.11 („Teksty autentyczne”) umowy sporządzono ją w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każda z tych wersji jest na równi autentyczna.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu CETA utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji w przedmiocie wykładni art. 8.10, załącznika 8-A, art. 8.9 ust. 1 i art. 8.39 ust. 3 CETA, zgodnie z art. 26.1 ust. 5 lit. e) CETA

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady (UE) 2017/37⁴ przewiduje podpisanie, w imieniu Unii Europejskiej, kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („Umowa”). Umowę podpisano 30 października 2016 r.
- (2) Decyzja Rady (UE) 2017/38⁵ przewiduje tymczasowe stosowanie części umowy. Umowa jest tymczasowo stosowana od 21 września 2017 r.
- (3) Zgodnie z art. 26.1 ust. 5 lit. e) umowy Wspólny Komitet CETA może przyjmować interpretacje postanowień umowy, które są wiążące dla trybunałów ustanowionych na mocy sekcji F rozdziału ósmego (Rozstrzyganie sporów inwestycyjnych między inwestorami a państwami) i rozdziału dwudziestego dziewiątego (Rozstrzyganie sporów).
- (4) Zgodnie z art. 26.3 ust. 2 umowy decyzje podejmowane przez Wspólny Komitet CETA są wiążące dla stron, z zastrzeżeniem dopełnienia wszelkich niezbędnych wymogów i procedur wewnętrznych, i strony muszą je wykonać.
- (5) Wspólny Komitet CETA ma przyjąć w drodze procedury pisemnej decyzję w przedmiocie wykładni art. 8.10, załącznika 8-A, art. 8.9 ust. 1 i art. 8.39 ust. 3 CETA.
- (6) Należy zatem określić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu CETA na podstawie dołączonego projektu decyzji Wspólnego Komitetu CETA w przedmiocie wykładni wspomnianych postanowień,

⁴ Decyzja Rady (UE) 2017/37 z dnia 28 października 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 1).

⁵ Decyzja Rady (UE) 2017/38 z dnia 28 października 2016 r. w sprawie tymczasowego stosowania Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 1080).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu CETA w odniesieniu do przyjęcia decyzji w przedmiocie wykładni art. 8.10, załącznika 8-A, art. 8.9 ust. 1 i art. 8.39 ust. 3 CETA, zgodnie z art. 26.1 ust. 5 lit. e) CETA, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu CETA dołączonym do niniejszej decyzji Rady.

Artykuł 2

Po przyjęciu decyzję Wspólnego Komitetu CETA, o której mowa w art. 1, publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*